

«Ερχόταν σαν μια καμουφλαρισμένη ρουκέτα»

Του **ΝΙΚΟΛΑ ΖΩΗ**

Ακούγεται σχεδόν υπεράνθρωπο ή σαν δείγμα σπάνιας μεγαλοφροσύνης. Όμως ο τρόπος που το εξηγεί ο ίδιος, το κάνει να φαίνεται πιο ανθρώπινο, πιο κατανοητό. Για του λόγου το αληθές, ιδού πώς περιέγραφε ο Σαλμάν Ρουσντί, σε συνέντευξή του στους New York Times, τα αισθήματά του για τον άνθρωπο που στις 12 Αυγούστου του 2022 του επιτέθηκε με ένα μαχαίρι τραυματίζοντάς τον ιδιαίτερα σοβαρά: «Προφανώς δεν νιώθω κάποια ιδιαίτερη ευχαρίστηση για εκείνον», έλεγε ο ινδικής καταγωγής Βρετανοαμερικανός συγγραφέας των «Σατανικών στίχων» και των «Παιδιών του μεσονυχτίου». «Και αν ασχοληθώ λίγο περισσότερο, προφανώς είμαι θυμωμένος. Αλλά πού σε οδηγεί αυτό; Πουθενά. Είναι μάλιστα ένας τρόπος να αιχμαλωτιστείς από το γεγονός, ξέρεις, να κυριευτείς από ένα είδος οργής γι' αυτό».

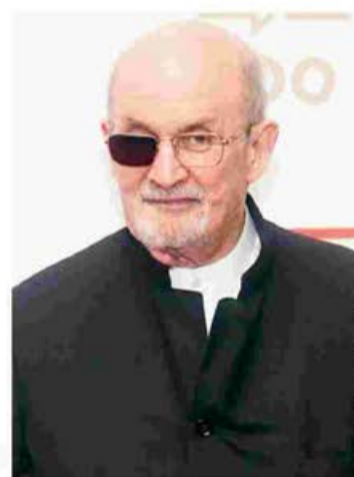
Σε εκείνη την επίθεση, που έλαβε χώρα στη διάρκεια ομιλίας

του συγγραφέα στο Ίδρυμα Τσάτκουα στη Νέα Υόρκη, ο 76χρονος Ρουσντί δέχτηκε περίπου 10 μαχαιριές. Έχασε την όραση από το δεξί του μάτι, ενώ και η κίνηση στο αριστερό του χέρι δεν έχει επανέλθει πλήρως. Ο εσωτερικός αντίκτυπος υπήρξε επίσης μεγάλος. Το προηγούμενο διάστημα, ο Ρουσντί σκεφτόταν να γράψει ένα μυθιστόρημα, όταν όμως ήταν και πάλι σε θέση να γράψει, άνοιξε εκείνες τις σημειώσεις του «και απλώς μου φάνηκε γελοίο», έλεγε στη συνέντευξη. «Μου έγινε ξεκάθαρο ότι αν δεν αντιμετωπίζα το γεγονός, δεν θα μπορούσα να γράψω οτιδήποτε άλλο».

Το αποτέλεσμα αυτής της συνειδητοποίησης είναι το προαναγγελθέν «Μαχαίρι. Σκέψεις ύστερα από μια απόπειρα δολοφονίας», που κυκλοφορεί σήμερα στα αγγλικά από τις εκδόσεις Penguin Random House και την Πέμπτη στα ελληνικά από τις εκδόσεις Ψυχογιός. «Ηθελα να αξιοποιήσω τη δύναμη της λογοτεχνίας – όχι μόνο στο δικό μου γράψιμο, αλλά γενικά, για

Το εξώφυλλο της έκδοσης, που θα κυκλοφορήσει την Πέμπτη στα ελληνικά, και δεξιά ο συγγραφέας Σαλμάν Ρουσντί.

να απαντήσω σε αυτή την επίθεση», έλεγε ο συγγραφέας. Και σε άλλη πρόσφατη συνέντευξή του, στο κανάλι CBS, εξηγούσε ότι «ήταν ανάγκη για μένα να γράψω αυτό το βιβλίο: ένας τρόπος να αναλάβω τον έλεγχο αυτού που συνέβη και να απαντήσω στη βία, με τέχνη».

Τέχνη, η οποία ήταν ικανή τον Ιανουάριο να αναβάλει τη

δίκη του Χάντι Ματάρ, του ανθρώπου που κατηγορείται για την επίθεση στον Ρουσντί, καθώς κρίθηκε ότι το «Μαχαίρι» θα μπορούσε να φανεί χρήσιμο και στο δικαστήριο. Ο συγγραφέας, εξάλλου, περιγράφει αναλυτικά τη στιγμή της επίθεσης. Στο επίμαχο απόσπασμα γράφει: «Τότε, με την άκρη του δεξιού μου ματιού –το τελευταίο πράγμα

που θα έβλεπε ποτέ– κοίταξα τον μαυροφορεμένο άντρα να τρέχει προς το μέρος μου από τη δεξιά πλευρά των καθισμάτων. Μαύρα ρούχα, μαύρη μάσκα στο πρόσωπο. Ερχόταν σταθερά, από χαμηλή θέση: μια καμουφλαρισμένη ρουκέτα».

Γράφει και άλλα ο Ρουσντί για το γεγονός, όπως ότι στη διάρκεια των τριών δεκαετιών που ακολούθησαν την εντολή θανάτου του αγιατολάχ Χομεϊνί εναντίον του είχε φανταστεί συχνά έναν αόρατο δολοφόνο να έρχεται καταπάνω του σε κάποιο δημόσιο φόρουμ. «Ετσι, η πρώτη μου σκέψη, όταν είδα τη δολοφονική φιγούρα να τρέχει ορμητικά προς το μέρος μου, ήταν: Εσύ είσαι λοιπόν. Ηρθες», αφηγείται χαρακτηριστικά. Σε άλλα σημεία, ωστόσο, μνημονεύει την τελευταία σύζυγό του, τη συγγραφέα Ρέιτσελ Ελάιζα Γκρίφιθς, η οποία τον φρόντισε μετά την επίθεση. «Ηθελα να γράψω ένα βιβλίο», έλεγε στη συνέντευξή του στους New York Times, «που να αφορά τόσο την αγάπη όσο και το μίσος – το ένα να ξεπερνάει το άλλο».